

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 41C/156/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512223599
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Jahnová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2014:1512223599.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Ivanou Jahnovou, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova ul. č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova ul. č. 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: W. Y. - Q. W.i W. Y.y, so sídlom O., G. K. č. XX, 41C 156/2012 o náhradu škody 125,- Eur a nemajetkovej ujmy 387,24 Eur, 41C 164/2012 o náhradu škody 125,- Eur a nemajetkovej ujmy 322,70 Eur, 41C 175/2012 o náhradu škody 125,- Eur a nemajetkovej ujmy 359,58 Eur, 41C 179/2012 o náhradu škody 125,- Eur a nemajetkovej ujmy 433,34 Eur, 41C 184/2012 o náhradu škody 125,- Eur a nemajetkovej ujmy 448,09 Eur, takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a** .

II. Odporcovi sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobami, doručenými Okresnému súdu Bratislava V dňa 27. 9. 2012, sa navrhovateľ domáhal voči štátu v konaniach: 41C 156/2012 náhrady škody 125,- Eur a nemajetkovej ujmy 387,24 Eur, 41C 164/2012 náhrady škody 125,- Eur a nemajetkovej ujmy 322,70 Eur, 41C 175/2012 náhrady škody 125,- Eur a nemajetkovej ujmy 359,58 Eur, 41C 179/2012 náhrady škody 125,- Eur a nemajetkovej ujmy 433,34 Eur, 41C 184/2012 náhrady škody 125,- Eur a nemajetkovej ujmy 448,09 Eur.

Navrhovateľ svoje nároky na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy uplatnené samostatnými žalobami voči B., W. Y. - Q. W. odôvodnil nesprávnym úradným postupom tunajšieho súdu v exekučných veciach podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31. 12. 2012 tým, že v exekučných konaniach vedených podľa procesných pravidiel Exekučného poriadku je založená zákonná povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti; nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu a žiadosti na vykonanie exekúcie spĺňali všetky materiálne a formálne náležitosti predpokladané zákonom, rozhodol o žiadostiach o udelenie poverenia a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby.

Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si navrhovateľ uplatnil náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Majetkovú ujmu vyčíslil ako náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia a rozhodnutím o nej. Navrhovateľ náklady, resp. majetkovú škodu v každej zo spojených vecí vyčíslil v celkovej sume 125,- Eur špecifikoval ako súčet sumy 70,- Eur za správu pohľadávky - pracovné výkony zamestnancov pomocou informačného systému; sumy 40,- Eur za udržanie a správu informačného systému; sumy 15,- Eur za administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, poštové a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde. Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch si navrhovateľ v každom jednotlivom prípade uplatňoval z dôvodu, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a práva na prejednanie veci v primeranom čase, nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu rizík ako k zániku povinného, zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, insolvenčným povinným.

Nemajetkovú ujmu navrhovateľ uplatnil v sume 660,- Eur za každý rok = 55,- Eur mesačne, poznačený prieťahmi, ako potrebu náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá má základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov štátu. Výšku nemajetkovej ujmy ako primeranú satisfakciu vyčíslil paušálne s poukazom na v žalobných návrhoch uvedené Nálezy Ústavného súdu SR sp. zn.: III. ÚS 203/06-25, III. ÚS 235/04-3, III. ÚS 347/05, III. ÚS 118/06-40, III. ÚS 110/04-55, III. ÚS 125/04-44, III. ÚS 229/04-52, III. ÚS 21/05-30, III. ÚS 190/05-36, III. ÚS 301/05-38, v ktorých veciach bolo ústavným súdom sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie za zbytočné prieťahy v trvaní viac ako jeden rok v sume 15 000,- Sk až 20 000,- Sk.

Súčasne navrhovateľ žiadal v každom žalobnom návrhu vydať medzitýmny rozsudok v zmysle § 152 ods. 2 veta druhá zákona č. 99/1963 Zb. - Občiansky súdny poriadok (OSP) tak, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá navrhovateľovi vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava V, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávky navrhovateľa, ktoré vznikli neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere.

Odporca vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 11. 2. 2013 žiadal žalobné návrhy z dôvodu nepreukázania splnenia zákonných podmienok vzniku zodpovednosti za škodu a ako právne neopodstatnené v celom rozsahu zamietnuť a priznať odporcovi náhradu trov konania.

Odporca žalobné návrhy považuje za zmätočné podania, v ktorých nie sú splnené procesné podmienky. V niektorých podaniach sú zmätočne označení povinní, odlišné dátumy ich narodenia, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní súdu, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Navrhovateľ nepredložil jediný relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval vôbec existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy, atď. Navrhovateľ odkazuje na exekučný spis a uviedol časť dôkazov, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša navrhovateľ sám. Neoznačenie spisových značiek exekučných konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu (teda nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí), bolo jedným z dôvodov, pre ktoré Ústavný súd Slovenskej republiky odmietol sťažnosti navrhovateľa na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu (napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 211/2012, IV. ÚS 366/2012, IV. ÚS 374/2012). Odporca v tejto súvislosti navrhol aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (OSP) vzhľadom na skutočnosť, že v tomto momente nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody, keď navrhovateľ namieta rozhodnutie o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, čo by sa mohlo vysvetliť ako namietnutie nezákonného rozhodnutia, ale zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe prieťahov konania.

Čo sa týka prieťahov v konaní, navrhovateľ neuviedol kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie ani po vyžiadanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania zo strany odporcu. Judikatúra Ústavného súdu SR konkrétne v náleze z 3. 5. 2011, č. k. III. ÚS 69/2011-25 poukazuje na skutočnosť, že sťažovateľ má predovšetkým postupovať v zmysle zásady vigilantibus iura (každý nech si stráži svoje právo). Odporca

má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR.

Odporca eviduje žiadosti o predbežné prerokovanie nároku. Súčasne poukazuje na skutočnosť, že dňa 23. 4. 2012 mu boli doručené prvé žiadosti a dňa 27. 9. 2012 boli okresnému súdu doručené žalobné návrhy, ktoré boli podané pred uplynutím 6- mesačnej lehoty. Napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadostí, adresovaných navrhovateľovi, bola odporcovi doručená všeobecná odpoveď, kde navrhovateľ nepreukázal požadované skutočnosti, nedoplnil žiadané informácie a nebol ochotný priložiť ani príslušné poverenia vydané exekútorom, označiť, dátumy, kedy sa navrhovateľ dozvedel o škode, doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu, uviesť skutočnosti, či boli podávané sťažnosti predsedovi súdu na prieťahy/ústavné sťažnosti, ani doklady preukazujúce „ohrozenie“ práv zánikom povinného, resp. jeho insolvenčiou, stratou kontaktu s povinným, ktorými odôvodňuje vznik nemajetkovej ujmy. Navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. Ministerstvo spravodlivosti SR ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z., preto nárok navrhovateľa nepovažuje za predbežne prerokovaný. Odporca má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

Na splnenie podmienok úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody odporca poukázal na ustanovenia zákona č. 514/2003 Z. z. a konkrétne vzhľadom na povahu úkonu rozhodnutie o žiadosti exekútora na vykonanie exekúcie podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku na skutočnosť, že prax ukázala, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, čo sa prejavilo vo veľkom počte nezákonných exekúcií a zbytočnom vzniku trov exekučného konania. (rozsudok Súdneho dvora EÚ - Asturcom C-40/08 - ktorý nevylučuje posúdenie zmluvnej podmienky aj v exekučnom konaní). Ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 1. 6. 2011 (zákon č. 102/2011 Z. z.) zaviedol, že lehota 15 dní na udelenia poverenia neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2, písm. c) a d), t.j. vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Akýkoľvek nárok navrhovateľa vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15-dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach začatých po 1. 6. 2011 nemá oporu v zákone.

Ustanovenie § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku sa správne aplikovalo na rozhodcovské rozsudky aj pred 01.06.2011 vzhľadom na to, že tieto sa týkali právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv (judikatúra Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 16/2002 - pri posúdení, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd prihliada síce na lehoty, ktoré sú uvedené v ústave alebo v zákone (sp. zn. II. ÚS 64/1997, na ktoré sťažovateľ vo svojej sťažnosti poukazuje), ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR z 13. 10. 2011 sp. zn. 3Cdo 146/2011 a z 29. 3. 2011 sp. zn. 5Cdo 291/2010, vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, a to v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. V takomto prípade prináleží vnútroštátnemu súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol prípadne nekalou doložkou viazaný. (judikatúra Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 16/2002. Pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 63/2000).

Odporca v súvislosti s rozhodnutím súdu, ktorým žiadosť o udelenie poverenia zamietol uvádza, že voči takémuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie a pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je o. i. nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý toto už právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení alebo zruší v príslušnom konaní o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu.

V časti uplatnenej materiálnej škody vo výške istiny s príslušenstvom vymáhanej od povinného odporca poukazuje na skutočnosť, že pre úspešné uplatnenie nároku je nevyhnutné preukázať existenciu škody, dlžníka a nevyhnutnosť pohľadávky. Navrhovateľ nepreukázal ani vznik ani výšku škody. Odporca poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody a tým neunesol dôkazné bremeno. V súvislosti s uplatňovanou nemajetkovou ujmom vo výške 20 % z istiny a príslušenstva odporca poukázal na skutočnosť, že navrhovateľova požiadavka nie je podložená akýmikoľvek reálnymi skutočnosťami, či rozumnou úvahou. Odporca považuje za krajne nesprávny spôsob určenia náhrady nemajetkovej ujmy percentuálnou čiastkou z tvrdenej skutočnej škody. Navrhovateľ nepreukázal, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadostučiniením ani vznik nemajetkovej ujmy, ktorej náhrada by sa mala poskytnúť v peniazoch, zo žalobného návrhu to nevyplýva.

Rovnako navrhovateľ nepreukázal príčinnú súvislosť nesprávneho úradného postupu a vzniku škody či nemajetkovej ujmy.

V súvislosti s uplatňovanou nemajetkovou ujmom odporca poukázal na skutočnosť, že otázku či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, je kompetentný preskúmať Ústavný súd SR. Podľa názoru odporcu, ako aj s poukazom na ust. § 53 ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov - neprípustnosť sťažnosti; efektívnosť a rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti, resp. predseda príslušného súdu na podklade sťažnosti na prieťahy v konaní (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co 285/2011). Konajúci súd o náhrade škody by mohol pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prieťahov v súdnom konaní v prípade, ak by tieto boli konštatované predsedom súdu alebo Ústavným súdom SR.

Okresný súd Bratislava V vzhľadom na námietky odporcu, na nedostatok procesných podmienok v konaní, ktoré vidí v zmätočných žalobných návrhoch, ako aj ich predčasnom podaní na konanie súdu a nedostatku právomoci všeobecného súdu rozhodovať vo veci prieťahov súdu v exekučných konaniach uvádza nasledovné:

Podľa § 103 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (OSP) - kedykoľvek za konania prihlíada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 42 ods. 3 OSP - pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 79 ods. 1, 2 OSP - (1) Konanie sa začína na návrh. Návrh má okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3) obsahovať ..... pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoľáva, a musí byť z neho zrejme, čoho sa navrhovateľ domáha. .... Ak je účastníkom štát, návrh musí obsahovať označenie štátu a označenie príslušného štátneho orgánu, ktorý bude za štát konať. ... (2) Navrhovateľ je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, okrem tých, ktoré nemôže pripojiť bez svojej viny.

Náležitosti návrhu na začatie konania, vzhľadom na skutočnosť, že právna úprava platná do 31. 12. 2012 nevyžadovala osobitné náležitosti, Občiansky súdny poriadok upravuje tak, že trvá len na tých, ktoré sú celkom nevyhnutné na to, aby bolo jasné, o čom a na akom podklade má súd rozhodovať. Opisom rozhodujúcich skutočností navrhovateľ prezentuje skutkové okolnosti, od ktorých odvodzuje opodstatnenosť svojho návrhu. Povinnosť navrhovateľa uviesť rozhodujúce skutočnosti vyplýva aj z ustanovenia § 120 Občianskeho súdneho poriadku, z ktorého je zrejme povinnosť preukázať tvrdenia účastníkov konania. Vymedzenie rozhodujúcich skutkových okolností priamo závisí od obsahu právnej úpravy obsiahnutej v hmotnoprávných predpisoch, ktoré sú predmetom konania. Rozhodujúce skutočnosti musia byť opísané aspoň takým spôsobom, aby umožňovali posúdenie totožnosti veci.

So zreteľom na ust. § 101 Občianskeho súdneho poriadku, splnenie povinnosti, opísať rozhodujúce skutočnosti pravdivo, nie je procesnými prostriedkami vynutiteľné a môže nájsť svoj odraz iba v rozhodnutí vo veci samej. Posudzovať súlad žaloby s hmotným právom ešte pred tým, ako bude požadovaný nárok vecne prejednaný, súdu neprislúcha. Riziko, že takto formulovanej žalobe nebude vyhovené, nesie v plnom rozsahu navrhovateľ, navyše ak je zastúpený právnym zástupcom, advokátom.

Podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení platnom do 31. 12. 2012 - (1) Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. (2) Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 9 ods. 1, 2, 4 zák. č. 514/2003 Z. z. v znení platnom od 1. 1. 20013

(1) Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&zsrlnkid=14351044&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=504361&FragmentId2=504361>> a d) Ústavy Slovenskej republiky <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&zsrlnkid=14351044&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=504369&FragmentId2=504369>> a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&zsrlnkid=14351044&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=504545&FragmentId2=504545>>.

(2) Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov....

(4) Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Zákonom č. 412/2012 Z. z. <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=3204308>> účinným od 1. 1. 2013 došlo k doplneniu § 9 <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=4425063&FragmentId2=4425066>> zákona č. 514/2003 Z. z. o nové odseky 3 <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=5783620&FragmentId2=5783620>> a <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=4425066&FragmentId2=4425066>> v nadväznosti na možnosť dotknutých osôb domáhať sa ochrany svojich práv v prípade prieťahov v konaní pred súdom alebo iným orgánom, a to s využitím inštitútu ústavnej sťažnosti podľa ustanovenia § 127 ods. 1 Ústavy SR <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=504598&FragmentId2=504598>>. Otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie

veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=504228&FragmentId2=504228>>, je kompetentný preskúmať Ústavný súd SR, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 41/02). Súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=28762>>, ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti (resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prieťahy). Toto hmotnoprávne ustanovenie však bolo vnesené do právnej úpravy až novelou účinnou od 1. 1. 2013 a nie je dané prechodné ustanovenie k danej novele, preto sa v súlade s právnou teóriou musí aplikovať hmotnoprávne ustanovenie platné v čase vzniku nároku, resp. v čase uplatnenia nároku na predbežné prerokovanie nároku príslušným orgánom (23. 4. 2012) a na súde (27. 9. 2012), t.j. znenie ustanovenia § 9 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení platnom v čase uplatnenia nároku, t.j. do 31. 12. 2012. Navrhovateľ uplatnil svojimi žalobami nároky na súde pred účinnosťou novelizovaného znenia zákona. Na predmetné konania je nutné aplikovať právny stav v čase vzniku škody, resp. uplatnenia náhrady škody, t.j. do 31. 12. 2012. Vzhľadom na uvedené všeobecný súd je oprávnený rozhodovať o nárokoch navrhovateľa v prípade prieťahov konania, resp. nesprávneho úradného postupu, uplatnených žalobami dňa 27. 9. 2012 podľa hmotnoprávnych ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. v znení platnom do 31. 12. 2012.

Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím ako aj spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s orgánom príslušným podľa ustanovenia § 4 a § 11 zákona č. 514/2003 Z. z. Právna úprava umožňuje poškodenému domáhať sa svojho nároku na náhradu škody, resp. neuspokojenej časti na súde, avšak iba v prípade ak príslušný orgán neuspokojí nárok poškodeného do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti. Ak poškodený uplatnil nárok na náhradu škody bez predchádzajúceho predbežného prerokovania, nemôže súd ani zamietnuť návrh, ani konanie zastaviť, ale má poškodeného vyzvať na odstránenie nedostatku tejto podmienky so stanovením primeranej lehoty podľa § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. V prípade podania návrhu na predbežné prerokovanie mal by súd počkať až do skončenia prerokovania pred príslušným ústredným orgánom bez toho, aby konanie prerušil (R 20/1981).

Navrhovateľ podľa Sprievodného listu k žiadostiam o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 27. 9. 2012 (podľa zoznamu uloženom na Okresnom súde Bratislava V v Spr. 3482/2012), doručenom odporcovi podľa podacej pečiatky dňa 25. 9. 2012, žiadosť o predbežné prerokovanie nárokov v tomto konaní prejednávanych podal dňa 25. 9. 2012, svoj nárok uplatnil postupom podľa § 15 zákona č. 514/2003 Z. z. a tým splnil podmienku predbežného prejednávania nároku hromadným podaním žiadostí zo dňa 25. 9. 2012 na Ministerstve spravodlivosti SR ako orgáne príslušnom podľa § 4 zákona č. 514/2003 Z. z. Odporca v šesťmesačnej lehote, t.j. do 25. 3. 2012 nárokom navrhovateľa nevyhovel, navyše vo vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 11. 2. 2013 uviedol, že nárokom navrhovateľa nemieni vyhovieť, nakoľko považuje nároky za nedôvodné a tým mal súd preukázané splnenie procesných podmienok na konanie v zmysle § 16 zákona č. 514/2003 Z. z. o nárokoch na náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatnených podľa cit. zákona. Skutočnosti uvádzané odporcom vo vyjadrení, týkajúce sa nečinnosti navrhovateľa pri predbežnom prerokovaní jeho nárokov nemá za následok, že k predbežnému prerokovaniu nedošlo a žaloby sú podávané predčasne. Posudzovanie konania navrhovateľa, resp. že na výzvy odporcu na doplnenie podaní nereagoval, by mohlo mať význam len v prípade úspechu navrhovateľa v súdnom konaní pri rozhodovaní o náhrade trov konania o predbežnom prerokovaní jeho nároku na náhradu škody.

Okresný súd Bratislava V v súlade s ustanovením § 35 ods. 4 OSP oznámil listom zo dňa 22. 2. 2013, sp. zn. Spr. 3097/2013 Okresnej prokuratúry Bratislava V súdne konania začaté vo veciach zodpovednosti za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom na základe hromadne podaných žalobných návrhov navrhovateľom z 27. 9. 2012.

Navrhovateľ žiadal o veci rozhodnúť medzitýmny rozsudkom podľa § 152 ods. 2 OSP. Súd v prejednávanej veci nevyhovел návrhu navrhovateľa ako nedôvodnému, pre ktorý postup súdu nie je potrebné vydanie zvláštneho rozhodnutia ani zdôvodnenie v rozhodnutí o veci samej.

Navrhovateľ ďalej namietol príslušnosť Okresného súdu Bratislava V, ako súdu, ktorý by mal byť vylúčený z konania a rozhodovania vo veci z dôvodu, že tunajší súd svojím nesprávnym úradným postupom/nezákonným rozhodnutím v exekučných konaniach spôsobil navrhovateľovi škodu, ktorú svojim žalobným návrhom navrhovateľ uplatňuje voči štátu.

Skutočnosť, že účastník konania z dôvodov, ktoré on sám subjektívne považuje za opodstatnené a závažné, podal žalobu proti súdu (alebo aj o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom/nezákonným rozhodnutím súdu), na ktorom sudca vykonáva súdnictvo, sama o sebe nemôže zakladať pochybnosti o nezaujatosti sudcov tohto súdu. Pri aplikácii ustanovenia § 14 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku je potrebné dôsledne rozlišovať medzi súdom (proti ktorému žaloba smeruje) a sudcom, ktorý na tomto súde vykonáva súdnictvo. Sudca je predstaviteľ súdnej moci. Vymenovaním za sudcu vzniká a zánikom funkcie sudcu zaniká osobitný vzťah sudcu k štátu, z ktorého vyplývajú práva a povinnosti sudcu a štátu upravené zákonom. Za štát v týchto vzťahoch nekoná súd, na ktorom sudca vykonáva súdnictvo. Súd, na ktorý bol sudca pridelený, je osobným úradom sudcu, ktorý sa po stránke organizačnej, hospodárskej, finančnej a pod. podieľa na zabezpečení podmienok pre to, aby sudca mohol riadne vykonávať súdnictvo.

Tento súd nie je oprávnený žiadnym spôsobom zasahovať do rozhodovania sudcov alebo ich akokoľvek ovplyvňovať. Sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a pri rozhodovaní viazaný len Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a zákonom (viď § 2 ods. 1 až 3 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príslušných a o zmene a doplnení niektorých zákonov, resp. čl. 141 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, Rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Nc 14/2010).

Krajský súd v Bratislave svojimi rozhodnutiami nevyvylúčil zákonnú sudkyňu Okresného súdu Bratislava V z konania a rozhodovania vecí podaných navrhovateľom na tunajší súd nakoľko nezistil dôvody na jej vylúčenie. Právoplatnými rozhodnutiami Krajského súdu v Bratislave: č. k. 3NcC 89/2012 - 18 z 18. 10. 2012, č. k. 3NcC 86/2012 - 18 z 16. 10. 2012, 5NcC 98/2012 - 19 z 19. 10. 2012, 8NcC 84/2012 - 18 z 19. 10. 2012 a č. k. 11NcC 83/2012 - 19 z 22. 10. 2012 o nevyvylúčení sudcov tunajšieho súdu z prejednávania predmetných vecí, boli sudcovia, ktorým bola vec náhodným výberom pridelená, viazaní (zákonný sudca - určenie osoby sudcu uskutočnené priamo na základe zákona - odmietnutie sťažností navrhovateľa voči rozhodnutiam Krajského súdu v Bratislave Ústavným súdom Slovenskej republiky: Uznesenie IV. ÚS 688/2013 z 12. 12. 2013, II. ÚS 460/2013 z 26. 9. 2013).

Vzhľadom na uvedené Okresný súd Bratislava V v zmysle § 85 ods. 3 a § 87 písm. a) a b) OSP je miestne príslušným všeobecným súdom na prejednanie a rozhodnutie vecí vedených pod spisovými značkami 41C 156/2012, 41C 164/2012, 41C 175/2012, 41C 179/2012, 41C 184/2012.

Okresný súd Bratislava V na návrh odporcu a z dôvodu hospodárnosti konania uznesením č. k. 41C 156/2012 - 31 z 28. 1. 2014, právoplatným 21. 2. 2013 spojil na spoločné konanie veci, ktoré skutkovo spolu súvisia a týkajú sa tých istých účastníkov v súlade s ustanovením § 112 OSP a to konkrétne veci vedené pod sp. zn. 41C 156/2012, 41C 164/2012, 41C 175/2012, 41C 179/2012 a 41C 184/2012.

Navrhovateľ v žalobnom návrhu k dôkaznému bremenu, ktoré ho ako účastníka konania v zmysle § 120 OSP zaťažuje uviedol, že objektívne nedisponuje listinnými dôkazmi ako: rovnopisom príslušného exekučného titulu, ani návrhom na vykonanie exekúcie s dátumom doručenia súdu, ktorý odovzdal v zmysle ust. § 39 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch ako nutnú prílohu k návrhu na vykonanie exekúcie zvolenému súdnemu exekútorovi, zápisnicou spísanou exekútorom ako návrh na vykonanie exekúcie, ktoré listiny sú v dispozícii zvoleného súdneho exekútora. Prekážky vyplývajúce z uvedených skutočností sa navrhovateľ snažil odstrániť tým, že ako dôkaz označil príslušný spis exekučného súdu, ktorý podstatné listiny obsahuje s označením spisovej značky pridelenej súdnym exekútorom, nakoľko exekučný súd neoznámil navrhovateľovi spisovú značku, pod ktorou došlo k registrácii exekučného konania na všeobecnom súde. Navrhovateľ sa údajne ako poškodený dozvedel o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do spôsobenej škody po doručení

upovedomenia o začatí exekúcie (navrhovateľ nepredložil ani túto listinu do spisu). Navrhovateľ žiadne ďalšie dôkazy neoznačil.

Súd vykonal na pojednávaní v súlade s § 101 ods. 2 OSP, v neprítomnosti účastníkov konania, ktorým bolo predvolanie riadne doručené, dokazovanie a to výpisom z obchodného registra Okresného súdu Bratislava 1 odd. Sro, vl. č. 23636/B spoločnosti navrhovateľa; originálmi pripojených príslušných exekučných spisov Okresného súdu Bratislava V z oddelení registra Er, v ktorých navrhovateľ namietal nesprávny úradný postup súdu a uplatnil náhradu škody a nemajetkovej ujmy (predovšetkým žiadosťami exekútorov o udelenie poverenia na vykonanie exekúcií, Návrhmi navrhovateľa na vykonanie exekúcií, Exekučnými titulmi, rozhodnutím súdu o žiadosti exekútora o udelenie poverenia); Sprievodným listom k žiadosťiam o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 25. 9. 2012, doručeným odporcovi podľa podacej pečiatky dňa 25. 9. 2012 založené do registra Okresného súdu Bratislava V Spr. 3482/2012, samotné žiadosti o predbežné prerokovanie nárokov na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v konkrétnych veciach navrhovateľ a ani odporca nepredložili.

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ je podľa výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I odd. Sro vl. č. 23636/B právnickou osobou, obchodnou spoločnosťou.

Odporca nepoprel, že mu boli doručené písomné žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava V a vo svojom vyjadrení odmietol žiadosťiam navrhovateľa ako neopodstatneným vyhovieť.

Z pripojených spisov v exekučných konaniach vedených Okresným súdom Bratislava V zistil súd v predmetných konaniach nasledovný skutkový stav:

Sp. zn. 41C 156 /2012, sp. zn. súdneho exekútora X.. Y. S.: EX XXXX/XX, exekučné konanie vedené Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn.: 37Er 4639/2010:

Navrhovateľ uplatnil náhradu škody 125,- Eur ako náklady na správu pohľadávky a nemajetkovú ujmu vypočítanú z paušálnej sumy 660,- Eur ročne = 55,- Eur mesačne, t.j. za navrhovateľom tvrdenú nečinnosť súdu v exekučnej veci vedenej pod sp. zn. 37Er 4639/2010 viac ako 210 dní = 387,24 Eur z dôvodu, že podľa tvrdenia navrhovateľa podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (bez uvedenia mena súdneho exekútora v žalobnom návrhu) pre vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníka/povinného: V. R., nar. XX. X. XXXX, vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX XXXX/XXXX. Súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (bez uvedenia dátumu podania žiadosti súdu v žalobnom návrhu). Súd o žiadosti mal rozhodnúť až dňa 1. 2. 2011 (v omeškaní viac ako 210 dní), t.j. po zákonom stanovenej 15 dňovej lehote.

Z údajov poskytnutých navrhovateľom, súd z exekučného spisu sp. zn. 37Er 4639/2010 zistil, že súdny exekútor X.. Y. S., EX XXXX/XX na základe zápisnice spísanej exekútorom dňa 6. 7. 2010, na návrh navrhovateľa, zastúpeného advokátskou kanceláriou Advocate s.r.o., proti povinnému: V. R., nar. XX. X. XXXX, na vymoženie istiny 152,- Eur s príslušenstvom, špecifikovaným v zápisnici ako návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle rozsudku rozhodcovského súdu, požiadal listom doručeným súdu dňa 12. 8. 2010 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu: Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 01883/10 zo dňa 8. 4. 2010, právoplatný dňom 17. 5. 2010, vykonateľný 20. 5. 2010, ktorým bol povinný zaviazaný na zaplatenie 152,- Eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy 152,- Eur od 18. 9. 2009 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 152,- Eur od 25. 1. 2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. Záväzok povinného vznikol zo zmluvy o úvere.

Z exekučného spisu je preukázané, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 12. 8. 2010. Súd túto žiadosť uznesením č. k. 37Er 4639/2010 - 10 z 13. 10. 2010 zamietol a to z dôvodu, že úverová zmluva obsahuje neprimerané zmluvné podmienky, ktoré sú podľa Občianskeho zákonníka neplatné.

Súd rozhodol po preskúmaní exekučného titulu 13. 10. 2010 (61 dní) a nie ako tvrdí navrhovateľ 1. 2. 2011 (210 dní). Toto tvrdenie odporcu je aj v rozpore s dátumom podaného odvolania voči uzneseniu súdu, podaného navrhovateľom, zastúpeným advokátskou kanceláriou dňa 9. 11. 2010. Podaním zo dňa 20. 1. 2011 vzal navrhovateľ späť odvolanie voči uzneseniu č.k. 37Er 4639/2010 - 10 z 13. 10. 2010. Krajský súd Uznesením č. k. 15CoE25/2011 - 40 z 20. 4. 2011 odvolacie konanie zastavil.

Exekučné konanie začalo dňom prijatia návrhu na vykonanie exekúcie súdnym exekútorom 6. 7. 2010. Na exekučné konanie sa vzťahuje Exekučný poriadok v znení platnom k tomuto dňu - 6. 7. 2010. Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z. z. (EP), v znení k 6. 7. 2010, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. (2) Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Na rozhodnutie súdu o žiadosti na udelenie poverenia ak súd zistil rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom sa nevzťahuje zákonná 15 dňová lehota a s účinnosťou od 1. 6. 2010 ani na vydanie poverenia v prípade ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku (vykonateľné rozhodcovské rozhodnutie). V predmetnej veci súd nezistil nesprávny úradný postup ani zbytočné prietahy v konaní. Navrhovateľ nepreukázal ani procesnú deformáciu, resp. nezákonnosť vydaného rozhodnutia. Uznesenie nebolo žiadnym rozhodnutím ako nezákonné zrušené.

Sp. zn. 41C 164/2012, sp. zn. súdneho exekútora X.. Y. S.: EX XXXX/XX, exekučné konanie vedené Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn.: 37Er 4252/2010:

Navrhovateľ uplatnil náhradu škody 125,- Eur ako náklady na správu pohľadávky a nemajetkovú ujmu vypočítanú z paušálnej sumy 660,- Eur ročne = 55,- Eur mesačne, t. j. za navrhovateľom tvrdenú nečinnosť súdu v exekučnej veci vedenej pod sp. zn. 37Er 4252/2010 viac ako 175 dní = 322,70 Eur z dôvodu, že podľa tvrdenia navrhovateľa podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (bez uvedenia mena súdneho exekútora v žalobnom návrhu) pre vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníka/povinného: B. G., nar. XX. X. XXXX, vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX XXXX/XXXX. Súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (bez uvedenia dátumu podania žiadosti súdu v žalobnom návrhu). Súd o žiadosti mal rozhodnúť až dňa 18. 11. 2010 (v omeškani viac ako 175 dní), t. j. po zákonom stanovenej 15 dňovej lehote.

Z údajov poskytnutých navrhovateľom, súd z exekučného spisu sp. zn. 37Er 4252/2010 zistil, že súdny exekútor X.. Y. S., EX XXXX/XX na základe zápisnice písanej exekútorom dňa 27. 5. 2010, na návrh navrhovateľa, zastúpeného advokátskou kanceláriou Advocate s.r.o., proti povinnému: B. G., nar. XX. X. XXXX, na vymoženie istiny 702,31 Eur s príslušenstvom, špecifikovaným v zápisnici ako návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle rozsudku rozhodcovského súdu, požiadal listom doručeným súdu dňa 15. 7. 2010 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu: Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 15887/09 zo dňa 4. 11. 2009, právoplatný dňom 23. 11. 2009, vykonateľný 26. 11. 2009, ktorým bol povinný zaviazaný na zaplatenie 702,31 Eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy 702,31 Eur od 17. 5. 2009 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 702,31 Eur od 31. 7. 2009 do zaplatenia a náhrady trov konania. Závazok povinného vznikol zo zmluvy o úvere.

Z exekučného spisu je preukázané, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 15. 7. 2010. Súd túto žiadosť uznesením č. k. 37Er 4252/2010 - 10 z 8. 10. 2010 zamietol a to z dôvodu, že exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie, ktoré je právom nedovolené. Súd rozhodol po preskúmaní exekučného titulu 8. 10. 2010 (84 dní) a nie ako tvrdí navrhovateľ 18. 11. 2010 (175 dní). Toto tvrdenie odporcu je aj v rozpore s dátumom podaného odvolania voči uzneseniu súdu, podaného navrhovateľom, zastúpeným advokátskou kanceláriou dňa 7. 11. 2010. Podaním zo dňa 20. 1. 2011 vzal navrhovateľ späť odvolanie voči uzneseniu č. k. 37Er/4252/2010 - 10 z 8. 10. 2010. Krajský súd Uznesením č. k. 20CoE 1/2011 - 38 z 8. 3. 2012 odvolacie konanie zastavil.

Exekučné konanie začalo dňom prijatia návrhu na vykonanie exekúcie súdnym exekútorom 27. 5. 2010. Na exekučné konanie sa vzťahuje Exekučný poriadok v znení platnom k tomuto dňu - 27. 5. 2010.

Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z. z. (EP), v znení k 27. 5. 2010, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. (2) Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Na rozhodnutie súdu o žiadosti na udelenie poverenia ak súd zistil rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom sa nevzťahuje zákonná 15 dňová lehota. V predmetnej veci súd nezistil nesprávny úradný postup ani zbytočné prietahy v konaní. Navrhovateľ nepreukázal ani procesnú deformáciu, resp. nezákonnosť vydaného rozhodnutia. Uznesenie nebolo žiadnym rozhodnutím ako nezákonné zrušené.

Sp. zn. 41C 175/2012, sp. zn. súdneho exekútora X. Y. S.: EX XXXXX/XX, exekučné konanie vedené Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn.: 37Er 6007/10:

Navrhovateľ uplatnil náhradu škody 125,- Eur ako náklady na správu pohľadávky a nemajetkovú ujmu vypočítanú z paušálnej sumy 660,- Eur ročne = 55,- Eur mesačne, t. j. za navrhovateľom tvrdenú nečinnosť súdu v exekučnej veci vedenej pod sp. zn. 37Er 6007/2010 viac ako 195 dní = 359,58 Eur z dôvodu, že podľa tvrdenia navrhovateľa podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (bez uvedenia mena súdneho exekútora v žalobnom návrhu) pre vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníka/povinného: X. B., nar. XX. X. XXXX, vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX XXXXX/XXXX. Súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (bez uvedenia dátumu podania žiadosti súdu v žalobnom návrhu). Súd o žiadosti mal rozhodnúť až dňa 17. 2. 2011 (v omeškaní viac ako 195 dní), t.j. po zákonom stanovenej 15 dňovej lehote.

Z údajov poskytnutých navrhovateľom, súd z exekučného spisu sp. zn. 37Er 6007/2010 zistil, že súdny exekútor X. Y. S., EX XXXXX/XX na základe zápisnice spísanej exekútorom dňa 6. 8. 2010, na návrh navrhovateľa, zastúpeného advokátskou kanceláriou Advocate s.r.o., proti povinnému: X. B., nar. XX. X. XXXX, na vymoženie istiny 554,98 Eur s príslušenstvom, špecifikovaným v zápisnici ako návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle rozsudku rozhodcovského súdu, požiadal listom doručeným súdu dňa 19. 10. 2010 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu: Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 04386/10 zo dňa 3. 6. 2010, právoplatný dňom 21. 6. 2010, vykonateľný 24. 6. 2010, ktorým bol povinný zaviazaný na zaplatenie 554,98 Eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy 554,98 Eur od 17. 11. 2009 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 554,98 Eur od 23. 3. 2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. Záväzok povinného vznikol zo zmluvy o úvere.

Z exekučného spisu je preukázané, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 19. 10. 2010. Súd túto žiadosť uznesením č. k. 37Er 6007/2010 - 9 z 16. 12. 2010 zamietol a to z dôvodu, že exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie, ktoré je právom nedovolené. Súd v uznesení vyslovil, že pokiaľ oprávnený na uplatnenom nároku voči povinnému trvá, je potrebné si tento opätovne uplatniť na súde, avšak nie ako nárok zo zmenky ako zabezpečovacieho inštitútu, ale ako zo zmluvy o úvere.

Súd rozhodol po preskúmaní exekučného titulu 16. 12. 2010 (57 dní) a nie ako tvrdí navrhovateľ 17. 2. 2011 (195 dní).

Exekučné konanie začalo dňom prijatia návrhu na vykonanie exekúcie súdnym exekútorom 6. 8. 2010. Na exekučné konanie sa vzťahuje Exekučný poriadok v znení platnom k tomuto dňu - 6. 8. 2010.

Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z. z. (EP), v znení k 6. 8. 2010, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. (2) Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Na rozhodnutie súdu o žiadosti na udelenie poverenia ak súd zistil rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom sa nevzťahuje zákonná 15 dňová lehota a s účinnosťou od 1. 6. 2010 ani na vydanie poverenia v prípade ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku (vykonateľné rozhodcovské rozhodnutie). V predmetnej veci súd nezistil nesprávny úradný postup ani zbytočné prieťahy v konaní. Navrhovateľ nepreukázal ani procesnú deformáciu, resp. nezákonnosť vydaného rozhodnutia. Uznesenie nebolo žiadnym rozhodnutím ako nezákonné zrušené.

Sp. zn. 41C 179/2012, sp. zn. súdneho exekútora X.. Y. S.: EX XXXX/XX, exekučné konanie vedené Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn.: 37Er 4246/2010:

Navrhovateľ uplatnil náhradu škody 125,- Eur ako náklady na správu pohľadávky a nemajetkovú ujmu vypočítanú z paušálnej sumy 660,- Eur ročne = 55,- Eur mesačne, t. j. za navrhovateľom tvrdenú nečinnosť súdu v exekučnej veci vedenej pod sp. zn. 37Er 4246/2010 viac ako 235 dní = 433,34 Eur z dôvodu, že podľa tvrdenia navrhovateľa podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (bez uvedenia mena súdneho exekútora v žalobnom návrhu) pre vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníka/povinného: O. O., nar. XX. X. XXXX, vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX XXXX/XX. Súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (bez uvedenia dátumu podania žiadosti súdu v žalobnom návrhu). Súd o žiadosti mal rozhodnúť až dňa 31. 1. 2011 (v omeškaní viac ako 235 dní), t. j. po zákonom stanovenej 15 dňovej lehote.

Z údajov poskytnutých navrhovateľom, súd z exekučného spisu sp. zn. 37Er 4246/2010 zistil, že súdny exekútor X.. Y. S., EX XXXX/XX na základe zápisnice spísanej exekútorom dňa 10. 6. 2010, na návrh navrhovateľa, zastúpeného advokátskou kanceláriou Advocate s.r.o., proti povinnému: O. O., nar. XX. X. XXXX, na vymoženie istiny 600,- Eur s príslušenstvom, špecifikovaným v zápisnici ako návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle rozsudku rozhodcovského súdu, požiadal listom doručeným súdu dňa 15. 7. 2010 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu: Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 23327/09 zo dňa 1. 2. 2010, právoplatný dňom 8. 3. 2010, vykonateľný 11. 3. 2010, ktorým bol povinný zaviazaný na zaplatenie 600,- Eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy 600,- Eur od 25. 7. 2009 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 600,- Eur od 1. 12. 2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. Záväzok povinného vznikol zo zmluvy o úvere.

Z exekučného spisu je preukázané, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 15. 7. 2010. Súd túto žiadosť uznesením č. k. 37Er 4246/2010 - 9 z 11. 10. 2010 zamietol a to z dôvodu, že exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie, ktoré je právom nedovolené. Súd rozhodol po preskúmaní exekučného titulu 11. 10. 2010 (87 dní) a nie ako tvrdí navrhovateľ 31. 1. 2011 (235 dní). Toto tvrdenie odporcu je aj v rozpore s dátumom podaného odvolania voči uzneseniu súdu, podaného navrhovateľom, zastúpeným advokátskou kanceláriou dňa 4. 11. 2010. Podaním zo dňa 20. 1. 2011 vzal navrhovateľ späť odvolanie voči uzneseniu č. k. 37Er 4246/2010 -9 z 11. 10. 2010. Krajský súd Uznesením č. k. 19CoE 561/2010 - 34 z 20. 9. 2011 odvolacie konanie zastavil.

Exekučné konanie začalo dňom prijatia návrhu na vykonanie exekúcie súdnym exekútorom 10. 6. 2010. Na exekučné konanie sa vzťahuje Exekučný poriadok v znení platnom k tomuto dňu - 10. 6. 2010.

Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z. z. (EP), v znení k 10. 6. 2010, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. (2) Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na

vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Na rozhodnutie súdu o žiadosti na udelenie poverenia ak súd zistil rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom sa nevzťahuje zákonná 15 dňová lehota a s účinnosťou od 1. 6. 2010 ani na vydanie poverenia v prípade ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku (vykonateľné rozhodcovské rozhodnutie). V predmetnej veci súd nezistil nesprávny úradný postup ani zbytočné prieťahy v konaní. Navrhovateľ nepreukázal ani procesnú deformáciu, resp. nezákonnosť vydaného rozhodnutia. Uznesenie nebolo žiadnym rozhodnutím ako nezákonné zrušené.

Sp. zn. 41C184/2012, sp. zn. súdneho exekútora X.. Y. S.: EX XXXX/XX, exekučné konanie vedené Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn.: 37Er 4249/2010:

Navrhovateľ uplatnil náhradu škody 125,- Eur ako náklady na správu pohľadávky a nemajetkovú ujmu vypočítanú z paušálnej sumy 660,- Eur ročne = 55,- Eur mesačne, t. j. za navrhovateľom tvrdenú nečinnosť súdu v exekučnej veci vedenej pod sp. zn. 37Er 4249/2010 viac ako 243 dní = 448,09 Eur z dôvodu, že podľa tvrdenia navrhovateľa podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (bez uvedenia mena súdneho exekútora v žalobnom návrhu) pre vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. XXXXXXX dlžníka/povinného: I. V., nar. XX. X. XXXX, vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX XXXX/XXXX. Súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (bez uvedenia dátumu podania žiadosti súdu v žalobnom návrhu). Súd o žiadosti mal rozhodnúť až dňa 31. 1. 2011 (v omeškaní viac ako 243 dní), t. j. po zákonom stanovenej 15 dňovej lehote.

Z údajov poskytnutých navrhovateľom, súd z exekučného spisu sp. zn. 37Er 7054/2010 zistil, že súdny exekútor X.. Y. S., EX XXXX/XX na základe zápisnice spísanej exekútorom dňa 2. 6. 2010, na návrh navrhovateľa, zastúpeného advokátskou kanceláriou Advocate s.r.o., proti povinnému: I. V., nar. XX. X.. XXXX, na vymoženie istiny 967,94 Eur s príslušenstvom, špecifikovaným v zápisnici ako návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle rozsudku rozhodcovského súdu, požiadal listom doručeným súdu dňa 15. 7. 2010 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu: Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 18448/09 zo dňa 19. 11. 2009, právoplatný dňom 4. 1. 2010, vykonateľný 7. 1. 2010, ktorým bol povinný zaviazaný na zaplatenie 967,94 Eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy 967,94 Eur od 30. 4. 2009 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 967,94 Eur od 3. 9. 2009 do zaplatenia a náhrady trov konania. Závazok povinného vznikol zo zmluvy o úvere.

Z exekučného spisu je preukázané, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 15. 7. 2010. Súd túto žiadosť uznesením č. k. 37Er 4249/2010 - 10 z 11. 10. 2010 zamietol a to z dôvodu, že exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie, ktoré je právom nedovolené. Súd rozhodol po preskúmaní exekučného titulu 11. 10. 2010 (87 dní) a nie ako tvrdí navrhovateľ 31. 1. 2011 (243 dní). Toto tvrdenie odporcu je aj v rozpore s dátumom podaného odvolania voči uzneseniu súdu, podaného navrhovateľom, zastúpeným advokátskou kanceláriou dňa 6. 11. 2010. Podaním zo dňa 20. 1. 2011 vzal navrhovateľ späť odvolanie voči uzneseniu č. k. 37Er 4249/2010 - 10 z 13. 10. 2010. Krajský súd Uznesením č. k. 20CoE 536/2010 - 34 z 3. 2. 2011 odvolacie konanie zastavil.

Exekučné konanie začalo dňom prijatia návrhu na vykonanie exekúcie súdnym exekútorom 2. 6. 2010. Na exekučné konanie sa vzťahuje Exekučný poriadok v znení platnom k tomuto dňu - 2. 6. 2010.

Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z. z. (EP), v znení k 2. 6. 2010, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. (2) Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo

návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Na rozhodnutie súdu o žiadosti na udelenie poverenia ak súd zistil rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom sa nevzťahuje zákonná 15 dňová lehota a s účinnosťou od 1. 6. 2010 ani na vydanie poverenia v prípade ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku (vykonateľné rozhodcovské rozhodnutie). V predmetnej veci súd nezistil nesprávny úradný postup ani zbytočné prietahy v konaní. Navrhovateľ nepreukázal ani procesnú deformáciu, resp. nezákonnosť vydaného rozhodnutia. Uznesenie nebolo žiadnym rozhodnutím ako nezákonné zrušené.

Vo všetkých vyššie uvedených veciach navrhovateľ tvrdil, že nesprávny úradný postup v exekučných veciach je charakterizovaný a) nevydaním rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, resp. bez zbytočných prietahov, b) vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, t.j. rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby, ktorý sa prejavil v následku vzniku materiálnej škody.

Súčasne navrhovateľ žiadal v každom žalobnom návrhu vydať medzitýmny rozsudok v zmysle § 152 ods. 2 veta druhá OSP tak, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá navrhovateľovi vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava V, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávky navrhovateľa, ktoré vznikli neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere.

Navrhovateľ vo všetkých uvedených veciach (41C 156/2012, 41C 164/2012, 41C 175/2012, 41C 179/2012, 41C 184/2012) uplatňoval voči štátu, podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, náhradu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mala byť navrhovateľovi spôsobená nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava V v exekučných konaniach.

Podľa § 9 „Nesprávny úradný postup“ zákona č. 514/2003 Z. z. v znení do 31. 12. 2012 (1) Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. (2) Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31. 12. 2012, zodpovednosť podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa účinnosti zákona, a na škodu spôsobenú odo dňa účinnosti zákona nesprávnym úradným postupom; zákon nadobudol účinnosť dňom 1. 7. 2004.

Ustanovenie § 9 zákona zakladá objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ktorej sa nemožno zbaviť a ktorá predpokladá súčasné splnenie troch podmienok: 1) nesprávny úradný postup, 2) vznik škody a 3) príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Ich existencia musí byť v súdnom konaní bezpečne preukázaná a nepostačuje len záver o pravdepodobnosti splnenia niektorej z nich.

Nesprávnym úradným postupom je také porušenie povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote (Rozsudok NS ČR č. 28Cdo 4512/2011 z 25. 4. 2012). Nesprávny úradný postup v zmysle ust. § 9 zákona možno vykladať ako porušenie pravidiel stanovených právnymi normami pre konanie štátneho orgánu pri jeho činnosti, a to i pri takých úkonoch, ktoré sú vykonávané v rámci činnosti rozhodovacej, avšak neodrážajú sa bezprostredne v obsahu vydaného rozhodnutia. Z tohto hľadiska za nesprávny úradný postup, vedúci k zodpovednosti štátu, je nutné považovať aj nevydanie, resp. oneskorené vydanie rozhodnutia, ak malo byť v súlade s uvedenými pravidlami správne vydané v stanovenej lehote (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku), prípadne iná nečinnosť štátneho orgánu, či iné vady v spôsobe vedenia konania, to všetko za predpokladu, že poškodenému vznikla škoda, ktorá je v

príčinnej súvislosti s uvedeným postupom, teda ak je nesprávny postup orgánu štátu so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku (Rozsudok NS ČR 28Cdo 5171/2008 z 13. 11. 2012).

Tunajšiemu súdu je z jeho rozhodovacej praxe známe, že navrhovateľ podával žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcií hromadne, teda v rovnakom čase zaťažil všeobecný súd väčším počtom podaní, vzhľadom k čomu musel počítať s určitým technicko- administratívnym zdržaním na strane všeobecného súdu, ktoré spôsobilo, že o jeho žiadosti bolo rozhodnuté s časovým odstupom. Preto tunajší súd poukazuje na stanovisko Ústavného súdu SR, ktorý odvolávajúc sa na jeho doterajšiu judikatúru, tvrdí, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, II. ÚS 57/01). Pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach vyslovil, že ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01).

Zákon č. 514/2003 Z. z. obsahujúci špeciálnu právnu úpravu zodpovednosti za škodu spôsobenú orgánom štátu definuje pojem škody v ust. § 17 a upravuje rozsah jej náhrady v ust. § 18. V zmysle § 25 ods. 1 zákona, ak osobitný zákon neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú zákonom č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Spôsob a rozsah náhrady škody v rovnakom znení ako § 17 ods. 1) zákona č. 514/2003 Z. z. upravuje § 442 ods. 1) Občianskeho zákonníka.

Podľa § 17 ods. 1, 2, 3 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení platnom do 31. 12. 2012 - (1) Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. (2) V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. (3) Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení...

Žiadny právny predpis Slovenskej republiky nezakladá možnosť odškodnenia, ktoré by nezávisle na majetkovom stave poškodeného a bez ohľadu na majetkovú ujmu stanovil určitú satisfakciu, ak bolo preukázané porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu v peniazoch, nárok navrhovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy nemôže byť nárokom v zmysle § 17 ods. 2, 3 zák. č. 514/2003 Z. z., pretože takýto nárok môže vzniknúť iba fyzickej osobe. Tento záver možno vyvodiť z ust. § 17 ods. 3 písm. a) až d) zák. č. 514/2003 Z. z. V prípade právnickej osoby totiž nemožno hodnotiť jej doterajší život a prostredie v ktorom žije, resp. jej súkromný život a spoločenské uplatnenie. V tejto časti preto zrejme ide o nárok na ochranu pred neoprávneným zásahom do dobrej povesti právnickej osoby v zmysle § 19b ods. 3 Obč. zák. Súd je toho názoru, že v konaní nebolo preukázané, že by nesprávnym úradným postupom odporcu došlo k neoprávnenému zásahu do dobrej povesti navrhovateľa. Treba uviesť, že navrhovateľ v konaní ani netvrdil, že by v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu došlo k neoprávnenému zásahu do jeho dobrej povesti. Navyiac, takýto zásah je už pojmovo vylúčený, keďže vyššie popísaná nečinnosť exekučného súdu nemôže mať vplyv na povesť navrhovateľa.

Na základe vykonaného dokazovania z pripojených súdnych spisov v exekučnom konaní, vo všetkých veciach týkajúcich sa spotrebiteľských úverov, exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, nakoľko zistil rozpor exekučného titulu Rozsudku rozhodcovského súdu so zákonom.

Podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (citácia ustanovenia v znení platnom pre konkrétnu exekúciu je uvedená vyššie), v prípade zistenia rozporu so zákonom a následnom zamietnutí žiadosti súdneho exekútora rozhodnutím súdu, na rozhodnutie súdu o zamietnutí žiadosti pre rozpor exekučného titulu so zákonom sa 15 dňová zákonná lehota nevzťahuje. V prejednávanych prípadoch však okresný súd nebol viazaný ani lehotou 15 dní na vydanie poverenia exekútorovi. V § 44 ods. 2 Exekučného je výslovne uvedené, že táto lehota sa nevzťahuje na prípady, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku, teda notársku zápisnicu a rozhodcovský rozsudok. Dôvodom tejto výnimky - do Exekučného poriadku zavedenej od 1. júna 2010 (rozhodcovské konanie upravoval pôvodne zákon č. 98/1963 Zb., zrušený zákonom 218/1996 Z. z., ktorý zaviedol Stály rozhodcovský súd. Zákon č. 218/1996 Z. z. zrušil zákon č. 244/2002 Z. z.) je nutnosť preverenia prípadnej existencie dôvodov neprípustnosti exekúcie preskúmaním písomností, ktoré nie sú prílohou návrhu na vykonanie exekúcie (napr. rozhodcovskej zmluvy, resp. doložky). Rovnako vyložil dikciu ustanovenia § 44 ods. 2 a § 41 ods. 2 písmeno c) a d) Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. 6. 2010 aj Ústavný súd SR napríklad v jeho rozhodnutí - uznesení IV. ÚS 606/2012. Preto tunajší súd konštatuje, že v prejednávanych veciach, neplatí 15-dňová lehota na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Účastníci sa nedostavili na nariadené pojednávanie (v poradí druhé), odporca súhlasil, aby súd konal aj v jeho neprítomnosti. Navrhovateľ svoju neúčasť neospravedlnil. Týmto svojim konaním sa účastníci ukrátili o možnosť vypočuť si na pojednávaní stanovisko súdu podľa § 118 ods. 2 OSP, teda stanovisko súdu, čo považuje vo veci za sporné, ktoré otázky vidí ako nepreukázané a ktoré dôkazy v konaní vykoná, či nevykoná, aj keď ich účastníci navrhli. Účastníci konania boli poučení o povinnosti označiť a predložiť dôkazy a skutočnosti najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a OSP) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada (§ 120 ods. 4 OSP). Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Prvé nariadené pojednávanie (18. 11. 2013) bolo odročené z dôvodu procesného návrhu navrhovateľa na prerušenie tohto konania, podaného súdu dňa 18. 11. 2013 z dôvodu, že v prejednávanej veci nebolo ústavne konformným spôsobom vyriešené ustanovenie zákonného sudcu a pridelenie veci na prejednanie a rozhodnutie nestrannému súdu. Tento procesný návrh navrhovateľa bol tunajším súdom uznesením č. k. 41C 156/2012 - 74 z 15. 1. 2014 zamietnutý. O odvolaní navrhovateľa voči tomuto rozhodnutiu odvolací súd uznesením č. k. 6Co 106/2014 - 90 z 27. 3. 2014 rozhodol tak, že prvostupňové uznesenie potvrdil. Totožný návrh na prerušenie konania, ako bol návrh z 18. 11. 2013, podal navrhovateľ aj pred vykonaním tretieho pojednávania v tejto veci, nariadeného na 11. 11. 2014. Z tohto dôvodu žiadal opäť aj o zrušenie nariadeného pojednávania. Vzhľadom na to, že o procesnom návrhu navrhovateľa na prerušenie konania bolo už súdom právoplatne rozhodnuté, ako aj na skutočnosť, že Ústavný súd o sťažnostiach navrhovateľa viažucich sa aj k prejednávanej veci už rozhodol tak, že sťažnosť navrhovateľa pre nedostatok právomoci odmietol, nebol daný dôvod na opätovné rozhodovanie o totožnom procesnom podaní navrhovateľa.

Navrhovateľ v prejednávanych veciach tak, ako je podrobne vyššie uvedené, nepreukázal existenciu podmienok pre úspešné uplatnenie svojich nárokov na náhradu škody, ktorá mu podľa tvrdenia v žalobe vznikla nesprávnym úradným postupom; navrhovateľ nepreukázal, či už existenciu nesprávneho úradného postupu, tak aj vznik škody a príčinnú súvislosť vzniku škody s nesprávnym úradným postupom, t. j. neuniesol dôkazné bremeno. Súd preto návrhy navrhovateľa ako nedôvodné zamietol v celom rozsahu.

Súd o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP. Odporca bol v konaní v plnom rozsahu úspešný. Mal by právo na náhradu trov konania, ktoré aj vo svojom vyjadrení k žalobným návrhom uplatnil, ale zo spisu súd nezistil žiadne trovy, ktoré by mali odporcovi vzniknúť, preto vyslovil, že odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15. dní jeho doručenia, písomne v 2 vyhotoveniach na tunajšom súde.

odo dňa

Odvolanie voči rozsudku musí obsahovať tieto náležitosti:

- musí byť z neho zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané datované,
- musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie, ktoré nebude mať tieto náležitosti, odvolací súd odmietne.